

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1659/2005

z dnia 6 października 2005 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. POSTĘPOWANIE**1. Środki tymczasowe**

- (1) Dnia 13 kwietnia 2005 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 552/2005 ⁽²⁾ („rozporządzenie tymczasowe”) Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”).
- (2) Należy przypomnieć, że okres objęty dochodzeniem („OD”) w odniesieniu do dumpingu i szkody obejmował okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r. Badanie trendów istotnych dla przeprowadzenia analizy szkód obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2001 r. do końca OD („okres badany”).

2. Dalsza procedura

- (3) Po nałożeniu tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz niektórych rodzajów cegieł magnezytowych pochodzących z ChRL niektóre z zainteresowanych stron przedłożyły pisemne uwagi. Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono także wypowiedzenie się w formie ustnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 12.4.2005, str. 6.

- (4) Komisja prowadziła dalsze badania i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Uwagi w formie pisemnej i ustnej złożone przez strony zostały rozpatrzone i, w stosownych przypadkach, ustalenia tymczasowe zostały odpowiednio zmienione. Po nałożeniu środków tymczasowych przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na terenie zakładów następujących przedsiębiorstw:

— Carboref GmbH, Niemcy (niepowiązany importer)

— Duferco, S.A., Szwajcaria (niepowiązany importer)

— Duferco La Louvière, Belgia (użytkownik)

— Refratechnik Steel GmbH, Niemcy (powiązany importer).

- (5) Ponadto Komisja ujawniła wszystkie zasadnicze fakty i okoliczności, na podstawie których zamierzała zalecić nałożenie ostatecznego cła antydumpingowego i ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom przyznano okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ogłoszeniem tych informacji. Uwzględniono argumenty przedstawione ustnie bądź na piśmie dostarczone przez strony oraz, w stosownych przypadkach, uwzględniono je w ostatecznych ustaleniach.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM ORAZ PRODUKT PODOBNY

- (6) Należy przypomnieć, że w motywie 12 rozporządzenia tymczasowego produkt objęty postępowaniem określono jako chemicznie związane, niewypalone cegły magnezytowe, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, niezależnie od tego, czy zawierają magnezyt, pochodzące z ChRL („produkt objęty postępowaniem”), zazwyczaj zgłaszane w ramach kodów CN ex 6815 91 00 i ex 6815 99 10. W toku dochodzenia stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem mógł również zgodnie z prawem być przywożony w ramach kodu CN ex 6815 99 90.

- (7) Dochodzenie wykazało także, że w OD produkt objęty postępowaniem przywożony był również w ramach kodów CN ex 6815 10 10, ex 6902 10 00 i ex 6903 90 90 (ex 6903 90 20 przed dniem 1 stycznia 2004 r.). Jednakże kody CN wchodzące w zakres działu 69 – wyroby ceramiczne, powinny być stosowane wyłącznie w odniesieniu do produktów wypalanych, a nie do produktu objętego postępowaniem, który nie jest wypalany. Ponadto kod CN 6815 10 10 obejmuje produkty, które zasadniczo cechuje obecność węgla, natomiast produkt objęty postępowaniem zasadniczo charakteryzuje zawartość tlenu magnezu. W związku z tym przywóz produktu objętego postępowaniem pod powyższymi kodami należy uznać za niedopuszczalny w przypadku zastosowania tych kodów. Aby zapobiec błędnej klasyfikacji w przyszłości i zagwarantować poprawne stosowanie kodów, organy celne zostały ostrzeżone za pomocą specjalnego formularza informującego o zagrożeniu.
- (8) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że tylko kody CN 6815 91 00 i 6815 99 10 były wymienione w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia i że w związku z tym do dochodzenia nie można włączyć dodatkowych kodów. Jednakże kody CN wymienione w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia podane są tylko w celach informacyjnych i nie są one wiążące, ponieważ stanowią opis produktu, w szczególności jego właściwości fizycznych i chemicznych, co jest istotne dla zakresu dochodzenia. W związku z tym wszystkie rodzaje cegieł magnezytowych mających te same właściwości fizyczne i chemiczne i ogólnie to samo zastosowanie powinny zostać objęte dochodzeniem, niezależnie od ich klasyfikacji celnej. Dlatego też zakres dochodzenia nie został rozszerzony. Dochodzenie wyjaśniło, że produkt objęty postępowaniem powinien zgodnie z prawem być przywożony w ramach kodów CN ex 6815 91 00, ex 6815 99 10 i ex 6815 99 90. Jeśli jednak stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem był błędnie zgłaszany w ramach innego kodu CN, dochodzenie obejmowało również ten produkt.
- (9) Wobec braku innych uwag dotyczących definicji produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego stwierdza się, że produkt objęty postępowaniem określony jest jako chemicznie związane, niewypalane cegły magnezytowe, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, nawet zawierające magnezyt, pochodzące z ChRL, zgłoszone w ramach kodów CN ex 6815 91 00 i ex 6815 99 10. Ustalenia określone w motywach od 13 do 16 rozporządzenia tymczasowego zostają również potwierdzone.

C. DUMPING

1. Ogólna metoda

- (10) Ogólną metodę stwierdzenia, czy przywóz produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty odbywał się po

cenach dumpingowych, opisano w rozporządzeniu tymczasowym. Metoda ogólna, o której mowa szczególnie w motywach 35, 45 i 61 rozporządzenia tymczasowego, zostaje niniejszym potwierdzona.

2. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (11) W motywie 28 rozporządzenia tymczasowego wspomniano, że jeden z producentów eksportujących nie dostarczył dowodu potwierdzającego, że jego aktywa zostały wycenione w sposób niezależny i zaksięgowane według wartości rynkowej. Nie wykazał on, że wszelkie koszty zostały uwzględnione według wartości rynkowej. Producent ten nadal podtrzymywał to twierdzenie po przyjęciu rozporządzenia tymczasowego. Pomimo niedotrzymania przedłużonych terminów twierdził on, że dostarczył nowe dowody na wycenę aktywów, uzasadniające ponowne rozpatrzenie odmowy przyznania MET.
- (12) Należy zauważyć, że wspomniany producent eksportujący nie dostarczył wymaganych dokumentów w terminie, co byłoby wystarczające do odrzucenia jego wniosku. Z badania otrzymanych dokumentów i tak wynikało, że nie dostarczono nowych dowodów potwierdzających te twierdzenia. W związku z tym, jeśli dokumenty te zostałyby uwzględnione, i tak nie spowodowałyby one zmiany ustaleń rozporządzenia tymczasowego. Zatem decyzja o nieprzyznawaniu MET temu producentowi eksportującemu zostaje potwierdzona.
- (13) Dwaj pozostali producenci eksportujący, którym również nie przyznano MET, podtrzymywali swój sprzeciw wniesiony na etapie tymczasowym. Jednakże nie dostarczono nowych dowodów uzasadniających jakiegokolwiek zmiany decyzji.
- (14) Wobec braku innych uwag, ustalenia dotyczące MET zawarte w motywach od 17 do 28 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

3. Indywidualne traktowanie („IT”)

- (15) Przedsiębiorstwa, którym nie przyznano IT, nie dostarczyły nowych dowodów świadczących o tym, że należy im przyznać IT. Wobec braku innych uwag dotyczących IT ustalenia zawarte w motywach od 29 do 34 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

4. Wartość normalna

4.1. Określenie wartości normalnej dla wszystkich producentów eksportujących, którym nie przyznano traktowania na zasadach rynkowych

a) Kraj analogiczny

- (16) Zgodnie z motywem 39 rozporządzenia tymczasowego Komisja dążyła do podjęcia współpracy z 38 znanymi producentami na całym świecie. Jednakże na współpracę wyraziły zgodę jedynie dwa przedsiębiorstwa z USA. Dochodzenie nie wykazało, dlaczego otrzymane i sprawdzone informacje nie są odpowiednie dla celów niniejszego postępowania.
- (17) Niektóre spośród zainteresowanych stron argumentowały, że USA nie jest odpowiednim krajem analogicznym do określenia wartości normalnej dla ChRL. Twierdziły one, że przy obecności tylko trzech producentów na rynku krajowym USA konkurencja była niewystarczająca. W tym względzie należy jednak przypomnieć, że zgodnie z motywem 40 rozporządzenia tymczasowego dochodzenie wykazało, że w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem rynek USA jest konkurencyjny. Na rynku istnieje przynajmniej 3 producentów, około 30 dostawców, ponad 15 importerów i około 300 użytkowników. Argument ten został więc odrzucony.
- (18) Ponieważ nie znaleziono dalszych argumentów na poparcie tych zarzutów oraz wobec braku innych uwag w tej kwestii, wybór USA jako kraju analogicznego zostaje niniejszym potwierdzony.

b) Obliczanie wartości normalnej

- (19) Niektórzy producenci eksportujący stwierdzili, iż w ostatecznych obliczeniach dumpingu wystąpiły błędy pisarskie. Eksporterzy wnieśli również szczególne zastrzeżenia dotyczące kosztów frachtu morskiego, ubezpieczenia, dopłaty eksportowej oraz stopy kredytowej stosowanej w obliczeniach.
- (20) Po zbadaniu tych zastrzeżeń stwierdzono, że w obliczeniach pojawiły się błędy pisarskie. Błędy zostały poprawione. Inne zarzuty dotyczące kosztów ubezpieczenia i opłaty eksportowej również mogły zostać przyjęte, o ile zostały one uzasadnione i poparte dowodami. Jednak wszystkie pozostałe zarzuty należało odrzucić.
- (21) Niektóre z zainteresowanych stron twierdziły, że wartość normalną obliczoną dla USA należy skorygować w dół z następujących powodów:

(22) Po pierwsze, stwierdzono, że chińscy producenci mają inną strukturę kosztów, szczególnie w odniesieniu do niektórych kosztów, m.in. pracy i energii elektrycznej. Należy zauważyć, że zarzut ten nie ma znaczenia w kontekście obliczania wartości normalnej w kraju analogicznym, ponieważ wszelkie tego typu dostosowania w zakresie kosztów spowodowałyby, że prowadzenie dochodzenia w kraju analogicznych nie miałyby sensu i doprowadziłyby do dostosowania wartości normalnej do poziomu gospodarki nierynkowej. Ponadto zarzut ten nie został on poparty żadnym dowodem. W związku z tym zarzut ten należało odrzucić.

(23) Po drugie, stwierdzono, że jeden z dwóch producentów współpracujących w USA jest powiązany z jednym z przedsiębiorstw skarżących we Wspólnocie. Należy przypomnieć, że wartość normalną w kraju analogicznym ustalono na podstawie danych dostarczonych przez dwa przedsiębiorstwa w USA. Dane te zostały dokładnie przeanalizowane i zweryfikowane na miejscu. Na tej podstawie stwierdzono, że związek pomiędzy jednym z tych przedsiębiorstw a przedsiębiorstwem skarżącym nie wpłynął na wiarygodność danych wykorzystanych do określenia wartości normalnej. W trakcie dochodzenia stwierdzono, że związek ten nie miał żadnego wpływu na wartość normalną w kraju analogicznym.

(24) W końcu, po przedstawieniu przez kilku eksporterów zarzutów popartych dowodami, wartość normalną skorygowano w dół z powodu: i) różnic w jakości surowców stosowanych przez producentów w kraju analogicznym w porównaniu z surowcami stosowanymi przez producentów w ChRL; ii) wyższych kosztów transportu i innych opłat; oraz iii) kosztów przywozu związanych z zakupem wymienionych surowców przez producentów z USA. Stwierdzono również, że w USA stosowano niektóre rodzaje obróbki cegieł, których nie stosowano w Chinach. Ponadto dochodzenie wykazało, że korekta dotycząca poziomu obrotu handlowego była również uzasadniona.

(25) Wobec braku innych uwag, motywy 42 i 43 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

4.2. Określenie wartości normalnej dla wszystkich producentów eksportujących, którym przyznano traktowanie na zasadach rynkowych

(26) Na etapie tymczasowym wartość normalną dla przedsiębiorstw, którym przyznano MET, ustalono w odniesieniu do każdego rodzaju cegieł magnezytowych. Rodzaje te określono za pomocą numeru kontrolnego produktu (PCN). Jednakże w odniesieniu do przedsiębiorstw, którym przyznano IT, grupy PCN dla celów ustalenia wartości normalnej określono na podstawie zawartości MgO.

(27) Na etapie ostatecznym uznano, że metodę należy uprościć tak, aby zagwarantować spójność pomiędzy producentami eksportującymi, którym przyznano MET, i pozostałymi producentami eksportującymi. W związku z tym grupy PCN ustalone na podstawie zawartości MgO zastosowano również do obliczenia wartości normalnej dla producentów, którym przyznano MET.

5. Cena eksportowa

(28) Jeden producent eksportujący stwierdził wystąpienie błędów w poziomie kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych oraz zysku powiązanego importera.

(29) Po przeprowadzeniu weryfikacji stwierdzono, że zarzut dotyczący kosztów sprzedaży, ogólnych i administracyjnych można uznać za błąd pisarski, który pojawił się na etapie tymczasowym. Jednakże zarzut dotyczący poziomu zysku nie był uzasadniony, ponieważ w obliczeniach zastosowano poziom ustalony na podstawie poziomu niepowiązanych importerów i podmiotów gospodarczych zweryfikowanych w trakcie dochodzenia. W związku z tym zarzut dotyczący zysku został odrzucony.

(30) Inny producent eksportujący stwierdził, że marże zysku odliczone dla przedsiębiorstw powiązanych z nim były zbyt wysokie i przedstawił dowody na to, że faktyczny zysk był na niższym poziomie. Twierdził on również, że zysk należy odliczyć jeden raz i tylko dla ostatniego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego, a nie dla pośrednich przedsiębiorstw. Ponadto uważał on, że rachunek odliczenia podatku VAT przy wywozie powinien opierać się na kosztach surowców, a nie na cenie eksportowej towarów.

(31) Na podstawie nowych dostarczonych dowodów marżę zysku dla powiązanych przedsiębiorstw handlowych poprawiono w oparciu o dane uzyskane od innych niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych. Jednakże zarzut dotyczący podatku VAT przy wywozie został odrzucony, ponieważ przedsiębiorstwo nie przedstawiło dowodów na jego poparcie.

(32) Jeden producent eksportujący, któremu przyznano IT, w przeciwieństwie do stanowiska, jakie zajmował na etapie tymczasowym, na ostatnim etapie dochodzenia stwierdził, że był związany z importerem wspólnotowym i domagał się stosownej korekty ustalonego dla niego marginesu dumpingu. Utrzymywał on, że jego margines dumpingu powinien zostać obliczony, zaczynając od ceny odsprzedaży rzekomo powiązanego importera. Mimo że producent eksportujący oraz importer wspólnotowy przyznali, że nie istnieje między nimi żadna więź prawna mogąca świadczyć o ich powiązaniu, stwierdzili oni, że należy ich jednak uznać za powiązanych z uwagi

na ich długotrwałą współpracę w zakresie cegieł magnetytowych.

(33) Jednakże wspomniane przedsiębiorstwa nie dostarczyły żadnych nowych dowodów pozwalających stwierdzić, że są oni powiązani w rozumieniu rozporządzenia podstawowego. Ponadto importer wspólnotowy był w podobny sposób powiązany z innym chińskim eksporterem, jednak nie uważał, że powiązanie to ma taki sam charakter. W związku z tym nie ma podstawy zmieniać wstępnego ustalenia, że przedsiębiorstwa te nie są powiązane. Wobec tego zastrzeżenie zostaje odrzucone.

(34) Na etapie tymczasowym cenę eksportową dla przedsiębiorstw, którym przyznano MET, ustalono na poziomie PCN, jednak dla przedsiębiorstw, którym przyznano IT do ustalenia ceny eksportowej zastosowano podział na grupy PCN pod względem zawartości MgO. Na etapie końcowym Komisja uprościła metodę, aby zagwarantować spójność. Ponadto do obliczenia ceny eksportowej producentów, którym przyznano MET zastosowano podział na grupy PCN pod względem zawartości MgO.

(35) Wobec braku innych uwag, ustalenia tymczasowe zawarte w motywach 59 i 60 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

6. Porównanie

(36) Wobec braku właściwie uzasadnionych zarzutów, ustalenia tymczasowe, określone w motywach 61 i 62 rozporządzenia tymczasowego, zostają niniejszym potwierdzone.

7. Margines dumpingu

7.1. Dla współpracujących producentów eksportujących, którym przyznano MET/IT

(37) Ostateczne średnie ważone marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd.	2,7 %
Yingkou Sanhua Refractory Materials Co. Ltd.	8,1 %
Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd.	18,6 %
Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd.	18,6 %
Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd.	27,7 %
Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd.	22,2 %

7.2. Dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących

- (38) W wyniku udostępnienia nowych danych na temat przywożonych ilości poziom współpracy został ponownie obliczony i okazało się, że był wyższy niż ustanowiony tymczasowo. Jednakże należy potwierdzić, że poziom współpracy był niski.
- (39) Na etapie tymczasowym ogólnokrajowy margines dumpingu ustalono na poziomie najwyższego marginesu określonego dla producentów współpracujących. Jednakże na etapie ostatecznym zmieniono metodę obliczania marginesu ogólnokrajowego, zgodnie ze stałą praktyką Komisji w przypadku niskiego poziomu współpracy. W związku z tym ogólnokrajowy margines dumpingu został ponownie obliczony jako średnia ważona następujących składników:
- a) marginesu dumpingu określonego dla reprezentatywnej grupy produktów objętych postępowaniem wywożonych przez jedyne współpracującego producenta eksportującego, któremu nie przyznano MET lub IT; oraz
  - b) najwyższego marginesu dumpingu określonego dla reprezentatywnej grupy produktu objętego postępowaniem wywożonego przez tego samego współpracującego eksportera.
- (40) W związku z tym ogólnokrajowy margines dumpingu ustalono ostatecznie na poziomie 51,5 %.

D. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa

- (41) Wobec braku nowych uwag, ustalenia tymczasowe dotyczące całkowitej wspólnotowej produkcji, przedstawione w motywie 68 rozporządzenia tymczasowego, zostają niniejszym potwierdzone.

2. Określenie przemysłu wspólnotowego

- (42) Kilka zainteresowanych stron stwierdziło, że producent wspólnotowy RHI powinien zostać wyłączony z przemysłu wspólnotowego, wbrew wnioskowi zawartemu w rozporządzeniu tymczasowym. Wspomniane strony twierdziły, że podstawowa działalność przedsiębiorstwa RHI nie jest zlokalizowana we Wspólnocie i że jego wielkość przywozu w OD jest prawie taka sama, jak grupy Refratechnik („Refratechnik”), innego producenta importującego, który został wyłączony z przemysłu wspólnotowego.
- (43) W motywie 70 rozporządzenia tymczasowego wspomniano, że największe zakłady produkcyjne przedsiębiorstwa RHI, wytwarzające produkt objęty postępowaniem, jak również siedziba oraz ośrodek badań i rozwoju znajdują się we Wspólnocie. Oczywiście było również, że wspólnotowe przedsiębiorstwo produkcyjne należące do

RHI jest podmiotem odrębnym od jego chińskiego przedsiębiorstwa produkcyjnego. Nawet jeśli RHI jest grupą ogólnościową i posiada zakład produkcyjny w ChRL będący odrębnym podmiotem prawnym, znaczna większość cegieł magnezytowych sprzedawanych następnie na rynku wspólnotowym wytwarzana jest w jej zakładach produkcyjnych zlokalizowanych we Wspólnocie. Ponieważ tylko niewielka część sprzedaży prowadzonej przez grupę RHI na rynku wspólnotowym pochodzi z przywozu z ChRL, RHI nie jest chroniona przed przywozem po cenach dumpingowych, a korzyść gospodarza, jaką mogłaby ewentualnie uzyskać w wyniku tego przywozu, jest minimalna. W związku z tym nie istnieją przekonujące dowody na to, że RHI należy wyłączyć z przemysłu wspólnotowego.

- (44) Ponadto stwierdzono, że jakiegokolwiek porównywanie z sytuacją Refratechnik jest niewłaściwe. Po pierwsze, Refratechnik nie jest ani skarżącym, ani popierającym skargę, więc nie może zostać uwzględnione w definicji przemysłu wspólnotowego. Ponadto, w przeciwieństwie do opisaną powyżej sytuacji RHI, chociaż Refratechnik prowadziło przywóz w podobnych wielkościach bezwzględnych, to jednak wielkości te stanowiły znacznie większy odsetek sprzedaży dokonywanej przez Refratechnik na rynku wspólnotowym. Należy przypomnieć, że: i) prawie połowę sprzedaży dokonywanej przez Refratechnik na rynku wspólnotowym stanowią towary wyprodukowane w ChRL; ii) podstawowa działalność przedsiębiorstwa dotycząca produktu objętego postępowaniem została częściowo przeniesiona do Chin; oraz iii) Refratechnik w oczywisty sposób czerpał korzyści ze sprzedaży przywiezionych produktów. Pod wszystkimi wymienionymi względami Refratechnik znacząco różniło się od RHI. Dlatego też zarzut należało odrzucić. Fakt, że RHI jest częścią przemysłu wspólnotowego zostaje potwierdzony.

- (45) Wobec braku innych uwag, definicja przemysłu wspólnotowego, określona w motywach od 69 do 78 rozporządzenia tymczasowego, zostaje niniejszym potwierdzona.

3. Konsumpcja we Wspólnocie

- (46) Wobec braku innych uwag, obliczenie konsumpcji we Wspólnocie, określone w motywach od 79 do 82 rozporządzenia tymczasowego, zostaje niniejszym potwierdzone.

4. Przywóz do Wspólnoty z ChRL

4.1. Udział w rynku przywozu towarów, których dotyczy postępowanie

- (47) Wobec braku dalszych uwag, ustalenia dotyczące udziału w rynku wspólnotowym przywozu towarów, których dotyczy postępowanie, określone w motywach 83 i 84 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

4.2. Ceny przywozu i podcięcie

- (48) Należy przypomnieć, że zgodnie z tym, co zostało określone w motywach od 85 do 87 rozporządzenia tymczasowego, dokonano porównania cen *ex-works* przemysłu wspólnotowego z cenami producentów eksportujących w kraju, którego dotyczy postępowanie, na poziomie cen cif na granicy Wspólnoty.
- (49) Mając na uwadze skorygowaną metodę określania marginesów zniżania cen przedstawioną poniżej w motywie 86, uznano również za właściwe w podobny sposób zmienić metodę określania podcięcia cenowego. Zmieniony margines podcięcia cenowego dla producentów eksportujących, którym przyznano MET lub IT, wynosił od 13 % do 37 %. Średnie podcięcie cenowe wynosiło 23,9 %.
- (50) Oprócz dokonanych dostosowań, jak określono w motywie 49, oraz wobec braku innych uwag, ustalenia w motywach 85 do 87 rozporządzenia tymczasowego dotyczące cen przywozu i podcięcia cenowego zostają niniejszym potwierdzone.

5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (51) Należy przypomnieć, że w motywie 111 rozporządzenia tymczasowego uznano tymczasowo, że przemysł Wspólnoty poniósł istotną szkodę w okresie dochodzenia w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (52) Kilka zainteresowanych stron zakwestionowało interpretację danych liczbowych dotyczących sytuacji przemysłu wspólnotowego, zgodnie z tym, co określono w motywach od 88 do 111 rozporządzenia tymczasowego. Strony te stwierdziły, że wspomniane dane liczbowe te nie wskazywały na wystąpienie istotnej szkody, a przemysł wspólnotowy odnotowuje zyski. Strony argumentowały, że przemysł wspólnotowy jest konkurencyjny, a jego perspektywy gospodarcze są bardzo pozytywne. Powinno to zatem prowadzić do stwierdzenia, że przemysł wspólnotowy nie poniósł istotnej szkody.
- (53) Żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała samych danych liczbowych dotyczących sytuacji przemysłu wspólnotowego, lecz ich interpretację. W istocie, rozpatrując tylko niektóre wskaźniki wielkości, np. produkcję, udział w rynku lub sprzedaż na rynku wspólnotowym, w oderwaniu od innych wskaźników, nie wykazują one zbyt negatywnej tendencji.
- (54) Należy jednak pamiętać, że odpowiedzią przemysłu wspólnotowego na przywóz po cenach dumpingowych w badanym okresie była obniżka cen w celu utrzymania wielkości sprzedaży na rynku wspólnotowym. Spowodowało to znaczny spadek rentowności. W rezultacie w takich okolicznościach szkodę odzwierciedlają głównie ceny i rentowność.

- (55) Ponadto, analizując wzrost wskaźników gospodarczych przemysłu wspólnotowego między rokiem 2001 a OD, należy pamiętać, że przemysł wspólnotowy już został zrestrukturyzowany latach 90. w celu zmniejszenia nadmiernych zdolności produkcyjnych oraz przeprowadzenia racjonalizacji. Na początku badanego okresu (w 2001 r.) przemysł wspólnotowy znajdował się w stabilnej sytuacji gospodarczej i osiągał rozsądne zyski. Jednakże, jak wynika ze znacznie zmniejszającego się wzrostu rentowności sprzedaży wspólnotowej (motyw 98 rozporządzenia tymczasowego) oraz spadku średnich cen sprzedaży (motyw 94 rozporządzenia tymczasowego), sytuacja uległa znacznemu pogorszeniu pomiędzy rokiem 2001 r. a końcem OD.
- (56) Jeśli chodzi o nieznacznie poprawiającą się sytuację w OD, należy pamiętać, że poprawę tę osiągnięto poprzez dalszą redukcję kosztów oraz że lepsza sytuacja w OD nadal znacznie odbiegała od poziomu, który mógłby zostać osiągnięty, gdyby przywóz nie był prowadzony po cenach dumpingowych (motyw 99 rozporządzenia tymczasowego).
- (57) Wobec braku innych uwag oprócz powyższych, ustalenia dotyczące sytuacji przemysłu wspólnotowego, określone w motywach od 88 do 111 rozporządzenia tymczasowego, zostają niniejszym potwierdzone.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (58) W świetle powyższego i wobec braku innych uwag, niniejszym potwierdza się, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Skutek przywozu z ChRL

- (59) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że przywóz nie wpłynął na przemysł wspólnotowy, ponieważ udział w rynku i wielkość sprzedaży były stabilne w badanym okresie. Jednakże stwierdzono, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę (motyw 58) oraz że mógłby on utrzymać swój udział w rynku kosztem znacznego obniżenia cen, który doprowadził do 55 % spadku rentowności. Zbiegło się to ze wzrostem wielkości przywozu. Należy pamiętać, że wielkość przywozu z ChRL wzrosła o ok. 150 %, a jego udział w rynku w badanym okresie wzrósł o 118 %. Oprócz tego ceny przywozu z ChRL spadły o 22 % oraz doszło do znacznego podcięcia cenowego (motyw 49). Dlatego też, a także ponieważ twierdzenie to nie zostało poparte dalszymi dowodami, argument ten odrzucono. Wobec braku innych uwag, ustalenia zawarte w motywie 113 zostają niniejszym potwierdzone.

2. Wpływ sytuacji w przemyśle stalowym

- (60) Jedną spośród zainteresowanych stron twierdziła, że postęp techniczny prowadzący do uzyskania trwalszych cegieł oraz wydajny proces produkcji stali był przyczyną szkody ponoszonej przez przemysł wspólnotowy, a także, że fakt ten nie został wystarczająco uwzględniony w rozporządzeniu tymczasowym.
- (61) W tym względzie należy przypomnieć, że na podstawie danych otrzymanych od przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem obliczony spadek liczby wykorzystywanych cegieł magnezytowych na tonę wyprodukowanej stali wynosił około 2 % w OD (motyw 116 rozporządzenia tymczasowego). Ponadto stwierdzono, że konsumpcja we Wspólnocie w OD była stabilna (motyw 82 rozporządzenia tymczasowego). Na podstawie tych danych można podsumować, że postęp techniczny mógł wywrzeć tylko niewielki wpływ (jeśli w ogóle miało to miejsce) na sytuację przemysłu wspólnotowego. Dlatego też argument ten powinien zostać odrzucony.

3. Wpływ zmian kursów walutowych

- (62) Kolejnym czynnikiem, który jak twierdzono, przyczynił do powstania szkody, jest spadający kurs wymiany dolara (mający związek z chińskim RMB) w stosunku do euro. Deprecjacja dolara w stosunku do euro wyniosła około 31 % w badanym okresie.
- (63) Należy przypomnieć, że dumping ustalono, porównując wszystkie ceny na podstawie RMB i dlatego kurs wymiany walut nie wpłynął na stwierdzony margines dumpingu. Jeśli chodzi o marginesy szkody, deprecjacja dolara mogła spowodować zwiększenie wywozu produktu objętego postępowaniem do Wspólnoty. Jednakże niezależnie od tego, czy niskie ceny mogły być również spowodowane zmianami kursu walut, całkowita różnica pomiędzy cenami przemysłu wspólnotowego, a cenami producentów eksportujących (patrz: motyw 49) stanowi poziom podcięcia cenowego, który trzeba wziąć pod uwagę. Wielkość marginesów szkody w tym wypadku pokazuje, że mało prawdopodobne jest, aby deprecjacja dolara przyczyniła się do zaistnienia szkody, której doznał przemysł wspólnotowy.

4. Wpływ przywozu prowadzonego przez przemysł wspólnotowy do Wspólnoty

- (64) Jedną z zainteresowanych stron twierdziła, że przewóz z ChRL prowadzony przez RHI spowodował szkodę. Należy zauważyć, że tylko 5 % ogólnej wartości sprzedaży prowadzonej przez RHI pochodziło z przywozu z ChRL (motyw 121 rozporządzenia tymczasowego) i że towary przywożone były sprzedawane po cenach porównywalnych z cenami stosowanymi przez przemysł wspólnotowy we Wspólnocie. W związku z tym przywóz ten nie spowodował stwierdzonej szkody.

5. Skutek wywozu prowadzonego przez przemysł wspólnotowy

- (65) Jedną z zainteresowanych stron twierdziła, że strata w wywozie z powodu wahań kursu USD i związana z tym deprecjacja spowodowała szkodę. Jednakże należy przypomnieć, że wielkość wywozu spadła jedynie nieznacznie w okresie badanym oraz że jego opłacalność była wyższa niż opłacalność sprzedaży na rynku wspólnotowym (motyw 122 rozporządzenia tymczasowego). W związku z tym mało prawdopodobne jest, że wywóz, o którym mowa, mógł mieć znacząco negatywny wpływ na przemysł wspólnotowy.

6. Wpływ innych czynników

- (66) Jedną z zainteresowanych stron twierdziła, że przyczyną szkody była niekorzystna sytuacja przemysłu wspólnotowego spowodowana tym, że zasoby magnezytu zlokalizowane są głównie w ChRL. Chociaż prawdą jest, że kopalnie głównego surowca znajdują się w ChRL, co daje producentom w ChRL przewagę cenową i strategiczną, różnice prowadzące do uprzywilejowania cenowego i tak zostały uwzględnione przy porównywaniu cen.

7. Wnioski dotyczące związku przyczynowego

- (67) Wobec braku innych uwag, wnioski dotyczące związku przyczynowego, określone w motywach od 112 do 124 rozporządzenia tymczasowego, zostają niniejszym potwierdzone.

F. INTERES WSPÓLNOTY

1. Interes przemysłu wspólnotowego

- (68) Wobec braku uwag dotyczących interesu przemysłu wspólnotowego, ustalenia określone w motywach od 125 do 129 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2. Interes importerów

- (69) Dwaj niepowiązani importerzy i jeden powiązany importer przedstawili swoje wnioski będące wynikiem wstępnego ujawnienia. Kolejny importer, który nie współpracował w postępowaniu, również przedstawił uwagi sprzeciwiające się środkom tymczasowym, motywując to tym, że miałyby one negatywny wpływ na obrót, zatrudnienie i rentowność importerów, ponieważ produkt objęty postępowaniem stanowił znaczną część ich obrotu handlowego. Cztery wspomniane przedsiębiorstwa importujące reprezentowały około 35 % całkowitego przywozu w OD. Jednakże przedsiębiorstwa nie przedstawiły nowych dowodów, które mogłyby zmienić wnioski dotyczące interesu Wspólnoty zawarte w rozporządzeniu tymczasowym.

(70) Dalsze argumenty przedstawione przez importerów, które były zbieżne z argumentami użytkowników, omówiono w motywach od 73 do 82.

(71) Wobec braku innych uwag, ustalenia w motywach od 130 do 132 rozporządzenia tymczasowego dotyczące interesu importerów zostają niniejszym potwierdzone.

3. Interes dostawców

(72) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu dostawców wspólnotowych, ustalenia określone w motywie 133 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

4. Interes użytkowników

4.1. Struktura rynku

(73) Większość użytkowników, importerów i producentów eksportujących podtrzymała argument, że środki wzmocniłyby strukturę rynku składającą się z kilku liczących się producentów i w konsekwencji zmniejszyłyby konkurencję. Chociaż w tym względzie nie pojawiły się żadne nowe argumenty, dostarczono materiał dodatkowy na poparcie tego twierdzenia.

(74) Należy przypomnieć, że największy producent na rynku wspólnotowym nie miał większościowego udziału w rynku w OD, jeśli chodzi o produkt objęty postępowaniem (motyw 141 rozporządzenia tymczasowego). Udział ten obliczono na podstawie zweryfikowanych danych. Zostało to podważone przez jedną z zainteresowanych stron, jednak nie przedstawiono dowodu na poparcie tego, że udział w rynku jest wyższy niż powyższe dane liczbowe. Co więcej, zainteresowane strony nie dostarczyły żadnych istotnych dowodów świadczących o antykonkurencyjnym zachowaniu liczących się podmiotów na rynku wspólnotowym, popierających ten zarzut. Ponadto kilku innych producentów wspólnotowych produkowało produkt objęty postępowaniem. Wobec braku dodatkowych uwag, ustalenia zawarte w motywach 140 i 141 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

4.2. Niedobór podaży i wzrost kosztów

(75) Twierdzono, że przedmiotowe środki doprowadziłyby do niedoboru podaży produktu objętego postępowaniem na rynku wspólnotowym, ponieważ z powodu tych środków producenci eksportujący zaprzestaliby prowadzenia wywozu do Wspólnoty. Argument ten nie został poparty żadnymi dokumentami dowodowymi. Należy w tym miejscu zauważyć, że liczba dostępnych źródeł

podaczy w ChRL i na rynku wspólnotowym jest wystarczająca, aby nie dopuścić do wystąpienia niedoboru podaży. Argument ten jest zatem bezpodstawny.

(76) Twierdzono również, że dostawcy surowców mogą być zmuszeni do zredukowania wywozu do Wspólnoty z powodu np. niedostatku energii elektrycznej w ChRL, gdzie znajduje się większość źródeł surowców magnezytowych. Pojawiły się też zarzuty, że w rezultacie ceny magnezytu zaczęły wzrastać w 2005 r., co doprowadziło do niedoborów surowca na rynku wspólnotowym. Wiadomo, że dostarczanie surowców niezbędnych do produkcji cegieł magnezytowych przez ChRL może się różnić w zależności od czynników wewnętrznych i może prowadzić do wzrostu cen magnezytu. Jednakże będzie to miało wpływ zarówno na producentów wspólnotowych używających magnezytu pochodzącego z Chin, jak i na chińskich producentów cegieł magnezytowych. W związku z tym argumenty te nie mają znaczenia dla oceny wpływu nałożenia środków antidumpingowych.

(77) Przemysł wykorzystujący produkt objęty postępowaniem również wyraził obawę, że środki te mogłyby prowadzić do znaczącego wzrostu cen cegieł magnezytowych i że kwestię tę należy wziąć pod uwagę przy rozważaniu opłacalności środków dla przemysłu stalowego. Jednakże przemysł stalowy w zasadzie nie kwestionował tego, że cegły magnezytowe stanowią znacznie mniej niż 1 % całkowitych ponoszonych przez niego kosztów (motyw 143 rozporządzenia tymczasowego), niemniej zaznaczył, iż należy rozważyć fakt, że: i) produkt ma znaczenie strategiczne; ii) usterki techniczne cegieł magnezytowych mogą pociągnąć za sobą dodatkowe wysokie koszty; oraz iii) istnieje prawdopodobieństwo znacznego wzrostu cen z innych powodów.

(78) Zgodnie z motywem 135 rozporządzenia tymczasowego materiały ogniotrwałe są bardzo ważnym strategicznie materiałem konsumpcyjnym dla przemysłu stalowego, ponieważ cała stal musi przejść przez konwertory, piece i kadzie. Dlatego też usterki w materiałach ogniotrwałych mogą spowodować szkody, takie jak zakłócenia w produkcji, konieczność napraw i zagrożenie bezpieczeństwa. W związku z tym wystarczające dostawy wysokojakościowych, tj. trwałych cegieł oraz dobre wsparcie techniczne są niezwykle istotne dla przemysłu stalowego.

(79) Chociaż należy rozważać, czy materiał ma znaczenie strategiczne lub jakkolwiek inne, jego koszt w porównaniu z całkowitym kosztem produkcji jest również ważną kwestią w analizie interesu wspólnotowego. Dlatego też niekwestionowany fakt, że koszt cegieł magnezytowych stanowi mniej niż 1 % całkowitych kosztów produkcji stali, nadal pozostaje czynnikiem decydującym.

(80) W tym względzie należy zaznaczyć, że celem środków antidumpingowych nie jest uniemożliwienie przywozu, lecz spowodowanie wzrostu cen do zrównoważonego, nieszkodliwego poziomu. Z uwagi na poziom środków (ze średnią ważoną wynoszącą ok. 20 %) prawdopodobne jest, że towary przywożone z Chin po cenach niepowodujących szkody i tak wejdą na rynek i przyczynią się do zwiększenia konkurencji. Inne kraje trzecie również stanowiły możliwe źródła dostaw, nawet jeśli w OD dostawy te były niewielkie.

(81) Należy również podkreślić, że jeżeli środki nie zostaną nałożone, w perspektywie długoterminowej istnieje ryzyko przeniesienia produkcji produktu objętego postępowaniem do ChRL. Biorąc pod uwagę brak liczących się producentów w innych państwach trzecich oraz znaczenie strategiczne produktu objętego postępowaniem dla przemysłu stalowego, poleganie na przywozie z Chin zdecydowanie nie jest korzystną perspektywą dla wspólnotowego przemysłu stalowego. Ten zapis rozporządzenia tymczasowego (motyw 138) został zakwestionowany przez jednego importera i jedno przedsiębiorstwo produkcji stali. Nie spotkał się on jednak ze sprzeciwem znacznej większości przemysłu wspólnotowego. Można z tego wywnioskować, że również w ich interesie leży utrzymanie, na ile to możliwe, produkcji cegieł magnezytowych na terenie Wspólnoty.

(82) Wobec braku dalszych uwag dotyczących rzekomego zakłócenia struktury rynku i wzrostu kosztów interesu przemysłu wspólnotowego, ustalenia określone w motywach od 140 do 143 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

4.3. Wnioski dotyczące interesu użytkowników

(83) Wobec braku dalszych uwag dotyczących interesu użytkowników, ustalenia określone w motywach od 134 do 144 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

(84) W świetle wniosków przedstawionych w rozporządzeniu tymczasowym oraz uwzględniając uwagi różnych stron, stwierdza się, że nie istnieją istotne powody do nienakładania ostatecznych środków antidumpingowych w odniesieniu do przywozu po cenach dumpingowych cegieł magnezytowych pochodzących z ChRL. W związku z tym wnioski zawarte w motywach 145 i 146 rozporządzenia tymczasowego zostają potwierdzone.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę

(85) W rozporządzeniu tymczasowym poziom usuwający zagrożenie wystąpienia szkody ustalono przy użyciu pięciu grup PCN w zależności od zawartości MgO w ceglach. Pierwsza wzmianka na temat tej metody pojawiła się w kwestionariuszach rozesłanych na początku dochodzenia, a zainteresowane strony poproszono o przedstawienie uwag. Domagano się wprowadzenia zmian do tej metody. Żądania te zbadano zgodnie z motywami od 86 do 88.

(86) W rozporządzeniu tymczasowym wprowadzono standardową zmianę cen eksportowych cif w celu pokrycia kosztów ponoszonych po przywozie, kosztów importera i poziomu obrotu handlowego. Prowadzone dalej dochodzenie wykazało, że zmiany te należy skorygować tak, aby właściwie odzwierciedlały koszty związane z każdym kanałem sprzedaży. Obliczone marginesy usuwające szkodę przedstawiono w motywie 90.

(87) Stowarzyszenie użytkowników stwierdziło, że w obliczeniach nie uwzględniono różnicy kosztów żywicy lub smoły używanych jako materiału wiążącego w ceglach magnezytowych. Jakkolwiek prawdą jest, że koszty smoły, stosowanej głównie w produkcji wspólnotowej, są niższe niż koszty żywicy, producenci wspólnotowi argumentowali w sposób uzasadniony, że wyższe koszty nieco bardziej skomplikowanego procesu produkcji smoły pochłaniają tę różnicę. Natomiast w dochodzeniu tym nie przedstawiono uzasadnionych dowodów obalających te ustalenia. Zarzut ten został więc odrzucony.

(88) Ponadto jeden z użytkowników stwierdził, że w ramach grup PCN istnieje różnica, o której mowa w motywie 85, między ceglami stosowanymi w piecach konwertorowych i w kadzicach. Przemysł wspólnotowy sprzedawał większy odsetek droższych cegieł konwertorowych niż producenci eksportujący w ChRL. Użytkownik ten twierdził, że to zagadnienie powinno być lepiej odzwierciedlone w porównaniach cen. Jednakże zarzut ten nie został uzasadniony i nie zostało wyjaśnione, których PCN to dotyczyło i w jakim stopniu. Zarzut ten został więc odrzucony.

(89) Należy pamiętać, że cena niewyrządzająca szkody została obliczona przy użyciu marży zysku wynoszącej 8 %. Zainteresowane strony nie zakwestionowały tego poziomu i w związku z tym zostaje on niniejszym ostatecznie potwierdzony.

- (90) Ostateczne średnie ważone marginesy szkody dla przedsiębiorstw, którym przyznano IT lub MES, wynoszą:

Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd	42,5 %
Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd	22,7 %
Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd	27,7 %
Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd	27,7 %
Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd	15,3 %
Yingkou Sanhua Refractory Material Co. Ltd	48,2 %

- (91) Po wprowadzeniu wspomnianych wyżej różnych zmian wartości normalnej i cen eksportowych poziom usuwający szkodę ustalono na podstawie danych pochodzących z przedsiębiorstw współpracujących, którym nie przy-

Przedsiębiorstwo	Margines usuwający szkodę	Margines dumpingu	Proponowane cło anty-dumpingowe
Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd	42,5 %	27,7 %	27,7 %
Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd	22,7 %	2,7 %	2,7 %
Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd	27,7 %	18,6 %	18,6 %
Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd	27,7 %	18,6 %	18,6 %
Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd	15,3 %	22,2 %	15,3 %
Yingkou Sanhua Refractory Material Co. Ltd	48,2 %	8,1 %	8,1 %
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	39,9 %	51,5 %	39,9 %

- (95) Indywidualne stawki cła antidumpingowego określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. W związku z tym odzwierciedlają one sytuację stwierdzoną podczas dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki celne (w przeciwieństwie do ogólnokrajowego cła mającego zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) stosowane są zatem wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie i wyprodukowanych przez konkretne przedsiębiorstwa. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo niewymienione konkretnie w części zasadniczej niniejszego rozporządzenia z podaniem ich nazwy i adresu, włączając podmioty powiązane z podmiotami wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

- (96) Wszelkie żądania zastosowania wspomnianych indywidualnych stawek cła antidumpingowego (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być niezwłocznie kierowane do Komisji⁽¹⁾,

znano MET ani IT, oraz z przedsiębiorstw współpracujących i wynosił on 39,9 %.

- (92) Wobec braku dalszych uwag, innych niż zmiany, o których mowa powyżej, metoda określona w motywach od 147 do 152 rozporządzenia tymczasowego zostaje niniejszym potwierdzona.

2. Środki ostateczne

- (93) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ostateczne cło antidumpingowe powinno być nałożone na poziomie marginesu dumpingu lub na poziomie marginesu szkody obliczonego we wszystkich przypadkach, w których jest on niższy niż margines dumpingu.

- (94) Na podstawie powyższego ostateczne cła są następujące:

wraz ze wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi zmian w działalności przedsiębiorstwa w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej lub eksportowej, związanej np. z taką zmianą nazwy lub zmianami odnośnie do podmiotów zajmujących się produkcją i sprzedażą. Komisja w uzasadnionych przypadkach po konsultacji z Komitetem Doradczym proponuje stosowne zmiany do rozporządzenia poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

3. Zobowiązania

- (97) W trakcie dochodzenia pięciu producentów eksportujących w ChRL wyraziło zainteresowanie złożeniem zobowiązania. Jednakże tylko trzech producentów eksportujących ostatecznie złożyło zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (98) Jedno z przedsiębiorstw nie współpracowało w dochodzeniu. Dlatego też zobowiązanie to należało odrzucić.

⁽¹⁾ Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Handlu, Dyrekcja B, Biuro J-79 5/16, B-1049 Bruksela.

- (99) Inne przedsiębiorstwo, któremu przyznano indywidualne traktowanie, złożyło ofertę zobowiązania wspólnie z niepowiązanym przedsiębiorstwem handlowym z siedzibą w Szwajcarii. Normalnie zobowiązanie wspólnie z niepowiązanym przedsiębiorstwem należałoby odrzucić, ponieważ z powodu obecności niepowiązanego przedsiębiorstwa handlowego monitorowanie przepływów finansowych jest niewykonalne. Ponadto niepowiązane przedsiębiorstwo handlowe jest bezpośrednio lub pośrednio związane z większością swoich klientów z UE. Prowadzi to do bardzo złożonej struktury organizacyjnej, która uniemożliwiłaby sprawne monitorowanie przepływów finansowych oraz ostateczne uiszczanych cen. W związku z tym zobowiązanie takie uważa się za niewykonalne i nieefektywne. Propozycja ta musiała zatem zostać odrzucona.
- (100) Inny producent eksportujący, któremu przyznano indywidualne traktowanie, zaproponował, wraz z powiązanym z nim przedsiębiorstwem handlowym z ChRL, wspólne zobowiązanie cenowe w połączeniu z pułapem ilościowym. Tym samym uzgodnili oni, że będą sprzedawać produkt objęty postępowaniem w ramach pułapów ilościowych na poziomach cen zapobiegających szkodliwym efektem dumpingu, lub powyżej tych poziomów. Przywóz powyżej pułapu ilościowego będzie podlegał cłom antydumpingowym. Przedsiębiorstwa te będą również regularnie dostarczały Komisji szczegółowych informacji dotyczących dokonywanego przez nie wywozu do Wspólnoty, co oznacza możliwość skutecznego monitorowania przez Komisję złożonego zobowiązania. Co więcej, struktura sprzedaży tych przedsiębiorstw jest taka, że Komisja uznaje, że ryzyko obejścia ustalonego zobowiązania jest ograniczone.
- (101) W celu dalszego umożliwienia Komisji skutecznego monitorowania zgodności działalności przedsiębiorstwa ze zobowiązaniem, w chwili złożenia wniosku o dopuszczenie do swobodnego obrotu odpowiednim organom celnym zwolnienie z cła antydumpingowego jest uzależnione od przedstawienia faktury handlowej zawierającej przynajmniej te elementy, które zostały wymienione w załączniku. Informacje te są również niezbędne, aby umożliwić organom celnym dokładne ustalenie, że przesyłki odpowiadają dokumentom handlowym. W przypadku gdy takiej faktury nie przedstawiono lub gdy faktura nie dotyczy produktu przedstawionego organom celnym, zastosowana będzie odpowiednia stawka cła antydumpingowego.
- (102) Aby zagwarantować skuteczne przestrzeganie zobowiązania, importerzy powinni zostać poinformowani, że naruszenie zobowiązania może prowadzić do zastosowania z mocą wsteczną cła antydumpingowego w odniesieniu do stosownych transakcji. Dlatego też konieczne jest wprowadzenie przepisów prawnych przewidujących powstanie długu celnego w wysokości właściwego cła antydumpingowego, w przypadku gdy przynajmniej jeden warunek zwolnienia nie jest przestrzegany. Dług celny powinien zatem powstawać wówczas, gdy zgłaszający powziął zamiar dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu, tzn. bez pobierania cła antydumpingowego oraz w przypadku stwierdzenia naruszenia przynajmniej jednego warunku tego zobowiązania.
- (103) W przypadku naruszenia cła antydumpingowego można odzyskać, pod warunkiem że Komisja wycofa przyjęcie zobowiązania zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, odnosząc się do konkretnej transakcji i w zależności od przypadku oświadczając o nieważności stosownej faktury w ramach zobowiązania. W związku z tym, zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, organy celne powinny niezwłocznie poinformować Komisję w przypadku stwierdzenia naruszenia zobowiązania.
- (104) Z uwagi na powyższe, ofertę zobowiązania uważa się za dopuszczalną, a przedsiębiorstwa objęte postępowaniem zostały poinformowane o istotnych faktach, uwarunkowaniach i zobowiązaniach, na których opiera się jego przyjęcie.
- (105) Należy zauważyć, że w przypadku naruszenia zobowiązania lub wycofania się z niego, lub też podejrzenia jego naruszenia, na produkty może zostać nałożone cło antydumpingowe na mocy art. 8 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego.
- (106) Powyższe zobowiązanie jest przyjęte na mocy decyzji Komisji 2005/704/WE ⁽¹⁾.

4. Pobieranie ceł tymczasowych

- (107) W związku z zakresem stwierdzonych marginesów dumpingu oraz w świetle poziomu istotnej szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu uznaje się za niezbędne, by kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antydumpingowego, nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 552/2005, zostały pobrane w wysokości odpowiadającej stawce cła nałożonego ostatecznie. W przypadku gdy stawki ostateczne są wyższe od stawek tymczasowych, ostatecznie pobiera się tylko kwoty zabezpieczone na poziomie cła tymczasowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się cło antydumpingowe na przywóz chemicznie związanych, niewypalonych cegieł magnezytowych, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, niezależnie od tego, czy zawierają magnezyt, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, sklasyfikowanych w ramach kodów CN ex 6815 91 00, ex 6815 99 10 i ex 6815 99 90 (kody TARIC 6815 91 00 10, 6815 99 10 20 i 6815 99 90 20).

⁽¹⁾ Patrz: str. 27 niniejszego Dziennika Urzędowego.

2. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego stosowaną w odniesieniu do ceny netto, franco granica Wspólnoty, bez opłat celnych, produktów opisanych w ust. 1 ustala się następująco:

Producent	Cło antydumpingowe	Kod dodatkowy TARIC
Liaoning Mayerton Refractories Co. Ltd, Jinqiao Development Zone, Dashiqiao, Liaoning Province, 115100, PRC	2,7 %	A632
Yingkou Sanhua Refractory Material Co. Ltd, Gangdu Management Zone, Dashiqiao City, Liaoning Province, 115100, PRC	8,1 %	A633
Yingkou Kyushu Refractories Co. Ltd, Houlashan, Jinqiao Village, Dashiqiao City, Liaoning Province, 115100, PRC	18,6 %	A634
Yingkou Guangyang Refractories Co. Ltd, Houlashan, Jinqiao Village, Dashiqiao City, Liaoning Province, 115100, PRC	18,6 %	A635
Yingkou Qinghua Refractories Co. Ltd, Qinghuayu Village, Qinghua District, Dashiqiao City, Liaoning Province, 115100, PRC	15,3 %	A636
Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd, Biangan Village, Nanlou Economic Development zone, Dashiqiao City, Liaoning Province, 115100, PRC	27,7 %	A638
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	39,9 %	A999

3. Niezależnie od postanowień ust. 2, ostateczne cło nie ma zastosowania w odniesieniu do przywozu towarów zgłoszonych do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu, zgodnie z postanowieniami art. 2.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie znajdują obowiązujące przepisy celne.

Artykuł 2

1. Przywóz produktów zgłoszonych do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu, fakturowanych przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy są wskazane w decyzji 2005/704/WE i wprowadzanych do niej zmianach, jest zwolniony z ceł antydumpingowych nałożonych na mocy art. 1, pod warunkiem że:

— są one wytworzone, przewożone i fakturowane bezpośrednio przez przedsiębiorstwa, o których mowa, pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie, oraz

— do przywożonych towarów dołączona jest ważna faktura w ramach zobowiązania. Faktura w ramach zobowiązania jest fakturą handlową zawierającą przynajmniej elementy i oświadczenia określone w załączniku, a także

— towary zadeklarowane i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia do procedury dopuszczenia do swobodnego obrotu w każdym przypadku stwierdzenia, w odniesieniu do towarów opisanych w art. 1 i zwolnionych z cła antydumpingowego zgodnie z warunkami wyszczególnionymi w ust. 1, że przynajmniej jeden warunek nie jest spełniony. Drugi warunek określony w ust. 1 uznaje się za niespełniony w przypadku stwierdzenia, że faktura w ramach zobowiązania jest niezgodna z postanowieniami załącznika lub nie jest autentyczna, albo w przypadku, gdy Komisja cofnęła przyjęcie zobowiązania zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96 drogą rozporządzenia lub decyzji dotyczącej konkretnej transakcji i uznała stosowną(-e) fakturę(-y) w ramach zobowiązań za nieważną(-e).

3. Importerzy akceptują jako część normalnego ryzyka handlowego, że niewypełnienie przez którąkolwiek ze stron przynajmniej jednego warunku wymienionego w ust. 1 i określonego szczegółowo w ust. 2 może spowodować powstanie długu celnego na mocy art. 201 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celný (¹). Powstały dług celny jest egzekwowany po cofnięciu przez Komisję przyjęcia zobowiązania.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone przez tymczasowe cło antydumpingowe zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 552/2005 na przywóz chemicznie związanych, niewypalonych cegieł magnezytowych, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, niezależnie od tego, czy zawierają magnezyt, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, sklasyfikowanych w ramach kodów CN ex 6815 91 00, ex 6815 99 10 i ex 6815 99 90 (kody TARIC 6815 91 00 10, 6815 99 10 20 i 6815 99 90 20), są ostatecznie pobrane zgodnie z zasadami określonymi poniżej. Kwoty zabezpieczone przewyższające stawkę ostatecznego cła antydumpingowego zwalnia się. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych zostają ostatecznie pobrane.

(¹) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 6 października 2005 r.

W imieniu Rady

A. DARLING

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Na fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży do Wspólnoty prowadzonej przez przedsiębiorstwo, chemicznie związanych, niewypalonych cegieł magnezytowych, których komponent magnezytowy zawiera co najmniej 80 % MgO, niezależnie od tego, czy zawierają magnezyt, podlegających zobowiązaniu, należy wskazać następujące elementy:

1. Tytuł „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM BĘDĄCYM PRZEDMIOTEM ZOBOWIĄZANIA”.
2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę, wymieniona w art. 1 decyzji 2005/704/WE o przyjęciu zobowiązania.
3. Numer faktury handlowej.
4. Data wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary w fakturze mają być poddane odprawie celnej na granicy Wspólnoty.
6. Dokładny opis towarów, zawierający:
  - numer kodu produktu (PCN) użyty dla celów dochodzenia i zobowiązania (np. PCN1, PCN 2 itd.),
  - pełny opis słowny towarów odpowiadających danym PCN,
  - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC) (jeżeli ma zastosowanie),
  - kod CN,
  - ilość (należy podać w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży, włącznie z:
  - ceną za tonę,
  - obowiązującymi warunkami płatności,
  - obowiązującymi warunkami dostawy,
  - łącznymi zniżkami i rabatami.
8. Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową, załączoną do towarów będących przedmiotem zobowiązania.
9. Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę i wydał następujące pisemne oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, poświadczam, że sprzedaż na bezpośredni wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów ujętych w niniejszej fakturze, jest dokonywana w zakresie i na warunkach zobowiązania zaproponowanego przez [NAZWA PRZEDSIĘBIORSTWA] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2005/704/WE, i oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe.”.
